ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்.

பாண்டியநாட்டிலே திருக்குருகூர் என்னும் ஆழ்வார்திருநகரிக்கு அருகிலுள்ள திருக்கோளூரிலே, த்வாபரயுகத்தில் எட்டுலக்ஷத்து அறுபத்துமூவாயிரத்து எண்ணூற்றெழுபத்தொன்பதாவதான ஈச்வரவருஷத்தில் சித்திரை மாதத்தில் சித்திரை நக்ஷத்திரத்திலே கணேசரான குமுதருடைய அம்சமும் கருடாழ்வாருடைய அம்சமுமாய் ஒருவர் அவதரித்தார். ஸூர்யோதயத்திற்கு முன் கிழக்கில் காணப்படுகின்ற அருணோதயம்போலப் பராங்குசர் உதிப்பதற்கு முன் தென்தேசத்தில் தோன்றிய இவர், வேதசாஸ்த்ரங்களை இளமையிலேயே பயின்று செவிக்கினிய செஞ்சொற்கவிகளைப் பாடவல்லவராய் அதனால் மதுரகவி என்று திருநாமம்பெற்று மெய்யுணர்வினால் அவாவற்று மஹாவிரக்தராய் விஷ்ணுபக்தி விஞ்சி யோகநிஷ்டையிலும் தேர்ந்து தீர்த்தயாத்திரை திவ்யதேச யாத்திரைகளிலே திருவுள்ளமுடையராய்ப் புறப்பட்டுச் சஞ்சரிக்கலுற்று வடநாட்டுத் திருப்பதிகளைச் சேவித்துக்கொண்டு திருவயோத்தியை அடைந்து, அங்கு அர்ச்சாவதாரரூபமாய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இராமபிரானையும் பிராட்டியையும் ஸேவித்துத் திருவடிதொழுது அந்தப் பரிசுத்தபூமியில் நித்யவாஸஞ் செய்யக்கருதிச் சிலகாலம் வஸித்திருந்தார்.

அக்காலத்தில் ஒருநாளிரவில் இவர் திருக்கோளூரெம்பெருமானைத் திசைநோக்கித் தொழக்கருதித் தெற்குத்திக்கில் கண்செலுத்தியபொழுது, அப்பக்கத்திலே வானுறவளர்ந்து விளங்குகின்றதொரு திவ்யமான பேரொளியைக் கண்ணுற்று அது இன்னதென்றறியாமல் 'கிராமநகரங்கள் வேகின்றனவோ? காட்டுத்தீயோ?' என்று சங்கித்துத் திகைத்துநின்றார். நின்றவர், இவ்வனமே

அடுத்த இரண்டு மூன்று நாள்களிலுங்கண்டு, அச்சுடர்த்திரள் முச்சுடரொளி
யினும் மிக்கு விளங்கியதனால் வெகுவியப்புற்று, அதனை அருகிற்சென்று
பார்த்துத் தெளியத் துணிந்து புறப்பட்டு, அச்சோதியையே குறியாகக்கொண்டு
அதிவிரைவாக நெடுவழி கடந்து, நடந்துவந்து, ஆழ்வார் திருநகரியை அடைந்து,
அதில் அவதரித்தருளியுள்ள சடகோபமுனிவரது திருமேனி விளக்கத்தைச்
சேவித்து இதுவே அத்தனை நெடுந்தூரம் பிரகாசித்ததென்று அறிந்து வியந்து,
அவ்வாழ்வாரது நிலைமை முன்பு தாம் கேள்வியுற்றிருந்தபடியே அப்ராக்ருதமா
யிருக்கக்கண்டு, அவர்க்குக்கட்புலனும் வாய்ப்புலனும் உள்ளனவா வென்பதைச்
சில உபாயங்களால் பரிசோதிப்பவரானார். அப்பொழுது காரிமாறப்பிரான் கண்
திறந்து கடாக்ஷித்து, இவர் கேட்ட கேள்விக்கு ஏற்ற விடைசொல்லியருள,
அதுகேட்டு மதுரகவியாழ்வார் அவரது ஞானவைபவத்துக்கு அதிசயித்து
ஈடுபட்டு அவரையே ஆசாரியராகக்கொண்டு சரணம் புகுந்தனர்.

அப்பொழுது நம்மாழ்வார் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ப்ரஸாதித்து இவரை ஆட்
கொண்டு, பரத்வம் வ்யூஹம் விபவம் அந்தர்யாமித்வம் என்னும் நான்குநிலை
களுக்கு முறையே வேதம் பாஞ்சராத்ரம் இதிஹாஸம் ஸ்ம்ருதி என்பனபோல
அர்ச்சாவதாரத்திற்கு ஏற்ற ஆதிவடிவமான தமிழ்நூல்களை அருளிச்செய்யத்
தொடங்கி, சதுர்வேதத்தின் ஸாரமாக நான்கு திவ்யப்ரபந்தங்களை அருளிச்
செய்து, அவற்றை அம்மதுரகவிக்கு உபதேசித்தருளினர்.

'முந்தின மூன்றுயுகங்களில் த்யாந யாக அர்ச்சநங்களால்போலக் கடை
யுகத்தில் தோத்திரமாத்திரத்தால் உயர்கதி உளதாம்' என்று நூற்கொள்கைக்கு
ஏற்ப மதுரகவிகள் தாமுபதேசம்பெற்ற திவ்யப்ரபந்தங்களைக் கைத்தாள
மெடுத்துப் பண்ணிசையோடு எப்பொழுதும் பாராயணஞ்செய்துகொண்டு
திருக்குருகூர்நகர் நம்பிக்கு ப்ரதாந ஸிஷ்யராய், பரதாழ்வானுக்கே பணிவிடை
புரிந்தொழுகின சத்ருக்நாழ்வானைப்போலப் பகவத்பக்தியினும் பாகவதப்ரதி
பத்தியையே பரமாநுஷ்டாநமாகத் தலைக்கொண்டு அவ்வாழ்வார் விஷயமாக
'கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு' என்ற திவ்யப்ரபந்தத்தைப்பாடி முமுக்ஷுக்களுக்கு
உபகரித்தருளி வாழ்ந்திருக்கையில், தேவிற்சிறந்த திருமாற்குத்தக்க தெய்வக்
கவிஞரும் பாவிற்சிறந்த திருவாய்மொழிபகர் பண்டிதருமான காரிமாறர் திரு
நாட்டை அலங்கரித்தார்.

அப்பால், ஆசிரியரைப் பிரிந்ததற்கு மிகஇரங்கி அறிவில் தெரிய மதுரகவி
கள் அர்ச்சாரூபமான ஆழ்வார்விக்ரஹத்தை அத்திருநகரியில் எழுந்தருளப்பண்
ணிப் பிரதிஷ்டிப்பித்து அவர்க்கு நித்யநைமித்திக உத்ஸவங்களையெல்லாம்
சிறப்புற நடத்திக்கொண்டுவந்தார். அத்திருவிழாக்களில், 'வேதந்தமிழ்செய்த
மாறர் வந்தார்!; திருமாலுக்குரிய தெய்வப்புலவர் வந்தார்!; அளவிலாஞானத்து
ஆசிரியர் வந்தார்!' என்று இவை முதலாக அநேக விருதுகளைக்கூறித் திருச்சின்
னம் முழங்குதலைக் கேள்வியுற்றவளவிலே, மதுரைச்சங்கத்தாரது தூண்டுதலால்
அவர்கள் மாணாக்கர்கள்வந்து எதிரிட்டு 'உங்களாழ்வார் பக்தரேயன்றிப் பகவா

இவர் சங்கமேறிய புலவரோ? இவர்பாடிய திருவாய்மொழி சங்கமே
றல்லரோ; இவர் சங்கமேறிய புலவரோ? இவர்பாடிய திருவாய்மொழி சங்கமே
றிய செய்யுளன்றே; இவரை வேதந்தமிழ் செய்தவரென்று இலாகிப்பது தகு
தியோ ?" என்று பலருந்தர்க்கம்பேசி விருதுகளைத் தடுத்திட்டனர். அதற்கு மதுர
கவிகள் மனம் பொறுமல் வருந்தி 'இவர்கட்குக் கர்வபங்கமாம்படி தேவரீர்
செய்தருளவேண்டு' மென்று ஆழ்வாரையே பிரார்த்திக்க, சடகோபர் ஒரு கிழப்
பிராமண வடிவத்தோடு வந்து, 'திருவாய்மொழியில் "கண்ணன்கழலிணை நண்
ணும் மனமுடையீர்! எண்ணுந் திருநாமம் திண்ணம் நாரணமே" என்ற
பாசுரத்தின் முதலடியை ஒரு சிற்றேட்டில் எழுதிக்கொண்டுபோய்ச் சங்கப்
பலகையில்வைத்திட்டால் அவர்கள் செருக்கு அடங்கும்' என்று கூறியருளி
ஞர். அந்த நியமனத்தின்படியே சடகோபபக்தர் கண்ணன்கழலிணையை எழுதிய
ஏட்டை எடுத்துப்போய் வைத்திட்ட மாத்திரத்தில், சங்கப் புலவர்கள் ஏறி
யிருந்தபலகை பொற்றாமரைப் பொய்கையில் மூழ்கித் தன்மேலிருந்த புலவர்களை
யெல்லாம் நீரில்வீழ்த்தி உடனேமேலெழுந்து தன்மீது வைத்த சிறுமுறியை
மாத்திரம் ஏந்திக்கொண்டு மிதந்தது. அப்பொழுது நீரில் விழுந்து அமிழ்ந்து
தடுமாறியெழுந்து மெல்ல நீந்திக் கரைசேர்ந்த சங்கப்புலவர்கள், ஸகல வேத
சாஸ்திரங்களையும் பிறரால் கற்பிக்கப்படாமல் தாமே யுணர்ந்த பகவதம்சமாகிய
ஆழ்வாருடைய தைவிகமான பாண்டித்யத்தைத் தெரிந்துகொண்டு இறுமாப்
பொழிந்து, தாம் முன்பு அபசாரப்பட்டதற்கு அநுதாபமுற்று, அதனை
க்ஷமித்தற்பொருட்டு அவரது மஹிமையைக் குறித்துத் தோத்திரமாகத் தனித்
தனி ஒவ்வொரு பாடல்பாடி வெளியிடுபவரானார்கள். அங்ஙனம் வெளியிடு
கையில், அப்பாடல்கள்யாவும்,

"சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பாற்கடலோ
நாமம் பராங்குசமோ நாரணமோ—தாமந்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கு
முளவோ பெருமா னுனக்கு."

என்ற இப்பாடல் வடிவாகச் சிறிதும் வேற்றுமையின்றி ஒற்றுமைப்பட்டிருக்க,
இதுபற்றி அவர்களனைவரும் 'இது என்ன அற்புதம்! என்ன அற்புதம்!!
இதுவும் ஆழ்வாரது தெய்வத்திருவருளே !!!' என்று அதிசயப்பட்டு,

"ஈயாடுவதோ கருடற்கெதிரே இரவிக்கெதிர் மின்மினியாடுவதோ?
நாயாடுவதோ உறுமிப்புலிமுன் நரிகேசரிமுன் நடையாடுவதோ?
பேயாடுவதோ அழகூர்வசிமுன் பெருமான் வகுளாபரணன் னருள்கூர்ந்
தோவாதுரையா யிரமாமறையின் னொருசொற்பொறுமோவுலகிற்கவியே."

என்பது முதலாகச் சிற்சில கவிகள்பாடிப் புகழ்ந்து அன்றுமுதல் ஆழ்வார்க்கு
விருதுகூறல் முதலிய ஸகலவிபவங்களையும் முன்னினும் பலமடங்கு மிகுதியாக
நடப்பித்து வந்தனர்.

இப்படி மதுரகவியாழ்வார் தமது ஆசாரியருடைய பெருமைகளை வெளி

விட்டுக்கொண்டு அத்தலத்திலே சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, பின்பு, சிந்தையும் மொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத்தான பேரின்பப் பெருவீட்டை அடைந்தனர்.

இங்ஙனம் இவ்வாழ்வார் நம்மாழ்வாருக்குத் திருவடித்தொண்டராயொழுகியதுபற்றி, அவரது திருவடிநிலை மதுரகவிகள் என இவரது திருநாமத்தையிட்டு வழங்கலாகும்.

[“மாறனடிபணிந்துய்ந்தவிராமாநுசன்” என்பதற்கிணங்க, நம்மாழ்வார் திருவடி நிலைகளுக்கு இராமாநுசன் என்று பல திவ்யதேசங்களில் வழங்கும் திருநாமமும் பொருத்தமுடையதே.]

“ஏரார் மதுரகவி யிவ்வுலகில் வந்துதித்த
சீராருஞ் சித்திரையில் சித்திரைநாள்—பாருலகில்
மற்றுள்ள வாழ்வார்கள் வந்துதித்த நாட்களிலும்
உற்றதெமக் கென்று நெஞ்சே! ஓர்.”

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.